

Hindu Organ

VOL VIII } JAFFNA, WEDNESDAY } { **இந்து சாதனம்.** } NO. 18
அ-ம் புத்தகம். } APRIL 21, 1897 } { கலியுகத்தில் ௪௬௯௯. } { இலக் ௧௮
க. அ. க. எ. ப. சி. மீ. ௨௧௨. }

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY.

பக்தத்துக்கொருமுறை புதன்சிறுமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.

CEYLON TECHNICAL COLLEGE DEPARTMENTS OF TELEGRAPHY AND ELECTRICAL ENGINEERING SURVEYING AND LEVELLING

Applications invited for admission to these two departments of the College. Applications must be made on the Forms to be obtained from the Superintendent of the College Colombo; and which contain the conditions of admission, particulars of fees, and subjects of the Entrance Examinations &c.

His Excellency the Governor offers for competition among the students of the ensuing course in Telegraphy and Electrical Engineering about 32 APPOINTMENTS in the Railway and Telegraph Service of Government.

Students of the course in Surveying and Levelling who gain the Diploma of the College become eligible for registration and license under the Ordinance without further Examination.

The Entrance Examinations take place in May next and applications must be sent in May 18th 1897.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA. ORDER NISI.

Testamentary }
Jurisdiction } No. 820

In the Matter of the Estate of the late Vallyammai wife of Arumukam of Karativu East Deceased.
Kannatippillai Arumukam of Karativu East Petitioner.

Vs.

1. Velayuthar Arumukam and his wife
2. Chetupillai of Karativu East

Respondents.

This matter of the Petition of Kannatippillai Arumukam of Karativu East praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Vallyammai wife of Arumukam of Karativu East coming on for disposal before Samuel Haughton Esquire, District Judge, on the 23rd day of March 1897 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 23rd day of March 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the lawful husband of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said intestate issued to him unless the Respondents or any other person shall on or before the 23rd day of April 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 23rd day of March 1897

Samuel Haughton
District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA. ORDER NISI

Testamentary }
Jurisdiction } No. 831

In the Matter of the Estate of the late Sivakkolunthu wife of Eliatamby Kadiravelu of Vannarponnai Deceased.

Vyramuttu Tambiappah of Vannarponnai

Petitioner.

and

Eliatamby Kadiravelu of Vannarponnai

Respondent.

This matter of the Petition of Vyramuttu Tambiappah of Vannarponnai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Sivakkolunthu wife of Eliatamby Kadiravelu coming on for disposal before Samuel Haughton Esquire, District

Judge, on the 29th day of March 1897 in the presence of Mr. Kathiravelu Pillai Proctor on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 26th day of March 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the sole heir of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or before the 22nd day of April 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 30th day of March 1897

Samuel Haughton
District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA ORDER NISI

Testamentary }
Jurisdiction } 833

In the Matter of the Last Will and Testament of the late Chinnappillai widow of Paramu Chinnappody of Karadevu East Deceased

Valautar Venasitambay of Karadevu East

Petitioner

Vs.

1. Paramu Chinnatambay and wife
2. Chennakalam of Karadevu East.

Respondents

This matter of the Petition of the abovenamed Petitioner praying for grant of Probate of the Last Will and Testament of the late Chinnappillai widow of Paramu Chinnappody of Karadevu East coming on for disposal before Samuel Haughton Esquire District Judge on the 30th day of March 1897 in the presence of Mr. S. Tambyah Pillai Proctor on the part of the Petitioner, and the affidavits of the Petitioner and of the attesting witnesses to the Last Will dated the 30th day of March 1897 having been read.

It is ordered that the Last Will of the late Chinnappillai widow of Paramu Chinnappody of Karadevu East dated the 4th day of March 1897 now deposited in court be and the same is hereby declared proved, unless the abovenamed Respondents or any other person shall on or before the 22nd day of April 1897 show sufficient cause to the contrary.

It is further declared that Valautar Venasitambay of Karadevu East is the Executor named in the said will and that he is entitled to have Probate of the said Will issued to him accordingly.

Signed this 31st day of March 1897

SAMUEL HAUGHTON
District Judge

THE HINDU ORGAN.

:O:

JAFFNA, WEDNESDAY APRIL 21, 1897

EDUCATION IN CEYLON.

(Communicated)

Lately there have been several movements for the purpose of improving education. The Department of Public Instruction has contrived to raise the status of teachers and the quality of the training given in schools. The Governor has shown his inclination to give the public a hearing in educational matters by the appointment of a Board of Education for consultative purposes. The Educational Association with the learned Bishop at its head, proves the spirit and energy which school Managers are carrying into the work of education.

But in spite of these fitful phenomena of momentary activity, the subject of education has scarcely received the thoughtful attention of either the Government or the public. No doubt, the recent movements are in themselves well-conceived and deserving of our approbation. Nevertheless, it is true that the Government have not yet commenced to perceive the more important educational needs of the people. The public, on the other hand, having been long used to a defective system, is scarcely more conscious of their own requirements.

The abuse of the system is so marked in Ceylon that in ordinary parlance, the very word "education" is used with an absurd and restricted connotation. "Education" means here learning English, and other languages and subjects taught through the medium of English in an English School. The far-reaching effects of this mistaken idea are so serious in our view that we think the welfare of society is being seriously threatened by them. The Vernacular languages not receiving their proper attention, there are men of position and enlightenment in the native communities, who are scarcely able to read or write their own language; and the singular phenomenon is observable in some native households of children being made to learn English in preference to the vernaculars. The disuse of the native languages, involving the loss of eastern ideas, opens the way to an indiscriminate adoption of all western habits and manners without any regard whatever to their adaptability; and the transition from an Eastern to a Western mode of living is not only working a degeneration of society in point of health, but also impoverishes it.

So far as the Hindus and Buddhists are concerned the vernacular literatures are the repositories of their religious tenets and principles, and such of them as have neglected their mother-tongue, far from having adopted the religion of the West, are, generally speaking, without any religion.

In spite of the growing ignorance of the vernaculars in fashionable circles, we may say that English will never become the language of the masses of Ceylon. Their religion, their manners, their customs, and simple habits of life, all requiring for their safety the integrity of their languages are too valuable possessions for them to sacrifice in order to conform to an absurd and exacting fashion. The consequence, then, of the tendency of some people to forget the vernaculars is only to create a breach between themselves and the rest of the population and to become a sort of semi-foreign race.

Now, if we inquire how much the Government is doing by way of encouraging vernacular studies, we find that it enforces in vernacular schools a very elementary standard of knowledge, which is little more than just necessary for purposes of reading and writing. Beyond this, the whole action of the Government is rather deterrent than promotive of vernacular studies. The great prizes it indirectly awards for proficiency in foreign classical languages such as Latin and Greek, tempt well-to-do parents to teach their children those languages instead of the vernaculars, in their tender age; and later on in life, it is felt to be too late to study the vernaculars. These prizes (in the form of scholarships &c), in the absence of similar prizes for the vernaculars, tend, therefore, to discourage vernacular education.

Our readers are aware of the amount of time and labour boys are required to devote to the study of Latin in the Colombo Colleges. But how many of the boys make any practical use of their Latin lore in their avocations of life? Scarcely one in a hundred. In fact this knowledge is not required by any but professional men in Ceylon. Why then should the authorities of the Royal College insist upon the acquisition of that language by all the boys indiscriminately? By their doing so several brilliant students, who have no aptitude for that language or who have no early training in it, are practically shut out from that College. This is clearly not fair. Latin and Greek

(continued on the 4th page)

கணபதிதனை

வாழ்வந்தனர்வானவரானினம்.....
 விழுகணபுனல்வெந்தனமொங்கு.....
 ஆழசீயபெல்லாமாணமே.....
 குழகவையகமுத்துய்திரிகவே.....

விளம்பரம்.

இவ்வியந்திரசாலையில் விலைப்படம்
 புத்தகங்கள்.

	ரூ	சதம்.
சும்தியாயமாலை.....
ஆத்திரடி கொன்றைவேந்தன் உரை.....
முதலாம் பாஸ்பாடம்.....
இரண்டாம் பாஸ்பாடம்.....
மூன்றாம் பாஸ்பாடம்.....
காலாம் பாஸ்பாடம்.....
ஐந்தாம் பாஸ்பாடம்.....
இலக்கணவினாவிடை.....
விவாலா தரிசனவிதம்.....
கதிரையாத்திரைவிதம்.....
பூமிசாஸ்திரவிதம்-இ-ம், சு-ம், எ-ம்.
அ-ம், த-ம், ச-ம், கு-ம்.....
மறைநகையத்தியுரை.....
நீகண்டு முதலாவதுமுதல் உவது முடிய
நீகண்டு முதலாவதுமுதல் பத்தாவதுமுடிய
நீகண்டு உ-வது முதல் உ-வது முடிய.....

இத்தைக்கொண்டு சகலரும்
 அறியவேண்டியது.

யாழ்ப்பாணம் தென்மராட்சி கச்சாய்க் கோயி
 ந்துபுரம் சான்றும் போக்கட்டியில் வெப்பிலென்
 னுல் சாணியில் ஸ்தாபனம் பண்ணப்பட்டிருக்
 கும் அலங்கார வேலாயுத முருகமூர்த்திகோயி
 லுக்கு ௧௮௧௦ம் ஆண்டு ஆனிமீ ௧௧-ந் தேதி
 வேலாயுதர் அருணாசலமாரிய நான் மனேசராக
 நியமிக்கப்பட்டு இந்தத் திகழ்வரையும் குறித்த
 வேலைபின் கடைமையை பார்த்து நிறைவேற்றிவந்
 தேன். எனக்குச் சுமயில்லாமல் இருப்பதால்
 இந்தத் திகழ் முகனையாக குறித்த மனேசர்வே
 லையை விட்டு விளகிவிட்டேன்.

ச.அ.க. எம். ஆண்டு } இங்ஙனம்
 சித்திரைமீ ௧௨. } வே. அருணாசலம்.

இந்துசாதனம்.

இராணியின் வச்சிர ஜூபிலி:

மகத்துவத்தங்கிய ராணியாகியார் விக்கோ
 ரியா பெருமாட்டி இங்கிலிஷ் அரசைக் கையேற்
 று மருடாபிஷேகஞ் செய்ப்பெற்று இப்பொழு
 து அபபது வருஷங்களின்றன. இவ்வளவு
 காலத்திற்கு இராச்சியபாரத் தாங்கிச் செய்
 கோலோச்சிய அரசர் அல்லது இராணிகள் ஐ
 ரோப்பிய இந்நாடு எல்லார்க்குள் முன்னொருவரு
 மிருந்திருக்கவில்லை. எமது இராணியின் மூதா
 தையாகிய முற்றும் ஜோட ஐ அரசர் என
 எவரினும் நீடித்தகாலம் அரசுபுரிந்தனரெனக்
 கவனிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயின் இப்பொழுது
 எமது இராணியின் ஆளுகையிருந்தைய ஆளு
 கையினும் நீடித்தாவிட்டது. ஆகவே இவ்வேதார்
 விசேஷசம்பவியங்க் கொண்டாடப்படாதே. வ
 ருகிற ஆனிமீ ௨௪-ம் தேதியன்று இவ்வழிவச்
 சம்பவத்தை கொண்டாடுதற்காக ஆங்கில துவச
 த்தின்றுள்ள தேசமெங்கணும் பற்பல ஆயத்
 தங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. எமது அரச
 தானியினும் இந்நேரக்கம் காரணமாக இருகூட்
 டங்களைக் கூட்டி எமதரகினர் சில ஏற்பாடுகள்
 செய்திருக்கின்றனர். ச.அ.அ.ம்-ஆண்டு நடை
 பெற்ற ௫-ம் வருட மருடோற்சவக் கொண்டா
 ட்டத்தைப்போல இக்கொண்டாட்டம் அவ்வள
 வு ஆடம்பரங்காரமுள்ளதாயிராது எனப் ப
 லர் எண்ணியிருந்த எண்ணத்திற்கு மாறாய் இப்
 போது இக்கொண்டாட்டம் அதிகமும் பன்மடங்
 கு கூடியதாயிருக்குமென்றே சொல்லவேண்டிய
 தாயிருக்கின்றது. இவ்விவரத்தினுள்ள வந்தக
 சாலைகளில் எல்லாம் வச்சிர ஜூபிலியென்னும்
 பெயர் பதியப்பெற்ற சாமான்களே நிறைந்திருக்
 கின்றனவாம். இச்சம்பவத்தில் இவ்வளவு அக்
 களிப்புக்கொள்வதற்கு நீடித்த ஆளுகையென்று
 மொன்றுமாதிரி காரணமாம். இவ்வறுபது
 வருடக்கால எல்லார்க்குள் பிரசுரங்களாகிய நாம
 டைந்திருக்குஞ் சலாக்கியங்கள் பல. வியாபா
 ரம், கைத்தொழில், கிருஷிகம், கல்வி, காகரீகம்

ஆதிகன நாளுக்குள்ள விர்த்தியடைந்துகொண்
 டே வந்தன. போரென்னும் மனுஷ சங்காரகரு
 வி இன்றியமையாத சிற்சில இடங்களிலுள்ளி ஏ
 னைய இடங்களில் உபயோகிக்கப்படாது குடிச
 ள் சேமமுற்றவாழ்ந்தன. வெற்றிகொள்ளப்ப
 ட்ட சாதியாராகிய எமக்கெல்லாம் எம்மறிவுக்
 கும் நிலைக்கும் தகுந்தபடி வேண்டிய இஷ்டத்
 தன் எல்லாம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர
 து ஆளுகையில் நாமடைந்திருக்கும் நன்மை எ
 வ்விடத்தாயினும், எக்காலத்தாயினும் யாரும்
 டைந்திருக்கவில்லை. இனிமேல் அடையக்கூடு
 மோவென்பதும் ஐயத்துக்கிடமே. இதுமட்டோ
 எமது இராணியின் குணசெயல்களை நினைக்குந்
 தோறும், கேட்குந்தோறும், வாசிகுந்தோறும்
 ஆனந்தசந்தோஷமென்கின்றது இவர்தம்மை
 க்கொண்டகணவர்க்கேற்றக் நடந்துஇல்லாச்சிரம
 ஒழுங்கு தவறுதலுடந்திய ஓர் நன்மனைவி. இரா
 ச்சியபாரத்தோடு குடும்பபாரத்தையுத் தாங்கி
 தாம் பெற்ற சிறுநர ஸ்வழியில் ஒழுக்கச்செய்து
 பாதுகாத்தவந்த ஓர் சிறந்த குடும்பத்தலைவி. ஆ
 தாவர்க்கண்ணே போன்றவர். பெயரளவில்மாத்தி
 ரமணி பிரசுரங்களின் இருதயங்களிலும் ஆளுகி
 ன்ற ஓர் பெருஞ்சிமாட்டி. இத்தகைய குணங்க
 ள் அமைப்பெற்ற எமது இராணியாகத்தின்
 அபுபதாம்வருட மருடோற்சவக்கொண்டாட்
 டத்தை அகமகிழ்வோமும் அச்சகளிப்போமும் கொ
 ண்டாடுதல் எமது இராச்சியத்தி விசுவாசத்திற்கு
 ஓர் அறிகுறியாகுமன்றோ. இதைநினை, இனி இவ்வி
 சேஷசம்பவம் எவ்வாறுகொண்டாடப்படல்தெ
 னக்கவனிப்பாம்.

முதலாவது இக்கிணத்தில் வறிஞர் செல்வர் ஆ
 திய எத்திறத்தினரும் ஏகோபித்துக் கொண்டா
 டிக் களிக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொ
 ள்ள வேண்டியது. இரண்டாவது இச்சம்பவத்
 தை எஞ்ஞான்றும் ஓர்பகப்படுத்தக்கூடிய ஓர் ஓர
 பகசின்னத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டியது. பந்
 தர்ச்சிப்பு, பாணவேடிக்கை முதலியன எத்தி
 ரத்தினையு மொருங்குசேர்த்துக் களிப்புறச்
 செய்வனவாதலால் அவைவேண்டியனவே. ஆன்
 ர்ப்பாட்டியும் போல்கூத்தம் சிறுபாலார்க்குமாத்
 திரம் உவப்பாணவையாதலால் அவ்வையாழ்ப்பாணி
 த்தில்வேண்டற்பாலவனன்று. அத்தினத்தில்தான்
 ஓரார்ப்போலித்தல் பசியென்னும் நோயால்வருந்
 தியாதோர்கொண்டாட்டத்திலும் மனஞ்செல்லா
 திருக்கும் ஓர் பெரும்பாலார்க்கு அக்களிப்பையுண்
 டாக்கு மாதலால் அதுவே விசேஷமாய்ச் செய்
 யப்பலது. இதுவே எமது இராணிக்கும் பிரீதி
 யாயுள்ளது. எப்படியில் நியோகிக்கப்படும் நிரு
 வாகசபையார் இருக்க விசேடகவனமளிப்பாரெ
 னக் காத்திருக்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் ஓர்பகசின்னத்தை ஏற்
 படுத்துவதற்குப் போகிய பணம் சேருமென நா
 ம் சொல்லமாட்டேம். சேரக்கூடுமாயின் பட்
 டணமாளிகை (Town Hall) ஒன்று இராணி
 யின் பேரில் அமைப்பிப்பதே நன்றென்பது எமது
 கருத்து. எஞ்ஞம் பணம் இதற்குப் போகியதா
 யிராவிட்டால் அதனை ௫-ம் வருட மருடோ
 ட்சவ ஓர்பகசின்னமாய் ஆபத்துக்குதவி வைத்
 தியசாலைக் கணித்தாய் இயற்றப்பட்டு முற்றநு
 திருக்கும் பிரசவ வைத்தியசாலைக்கு உபயோ
 கித்தல் உத்தமமாகும்.

சமாசாரம்

காலநிலை:—ஆங்காங்கு சிறுமழைபெய்த இந்
 தென்றல் வீசுகின்றதால் உஷ்ணம் சற்றேசாத்தியா
 யிற்று. சின்னமுத்து கார் முதலிய கோய்கள் சிற்சில
 விடங்களிலுள்ளன.

மெஸ் பிஷர் துரையவர்கள்—இவர் சென்ற ௧௯௨
 லேடிசுவல் கப்பல்மார்க்கோசக் காய்கையென்றைய
 யில் வத்திற்கி அடுத்தாள் யாழ்ப்பாணம் வந்த சேர்
 ந்தனர். வரும் வழியில் யாழ்ப்பாணம் மணியகோணல்
 கொக்குவிலில் இயற்றப்பட்டிருந்த பந்தரில் உபசரித்
 தப் பெற்றனர்.

சாராய வுத்தகை—வருடாந்தம் தோறும் இக்குத்
 தகையை வுத்தகை இப்பொழுது ஒழுங்குசெய்ய
 ப்பட்டிருக்கிறபடியால் இவ்வருஷக் குத்தகை வறமை
 போல வருகிற ஆனிமீ விஸ்ப்பாது மாசாழிமாசத்
 திலேயே விஸ்ப்படும்.

திருக்கேதீச்சரம்.

வித்தவகொண்டமணி ஸ்ரீமத். ௧. ச. பொன்னம்ப
 லயினை, வைத்தியர் ஸ்ரீமத். இராமப்பிள்ளை, ஸ்ரீ. வே
 லுப்பிள்ளை முதலியோருடைய கேள்வியிப்படி சென்ற
 ௫-ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை பின்பகல் கூடிய யாழ்ப்
 பாணம் காட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் கூட்டத்திற் திரு
 க்கேதீச்சரத்தில் தற்காலம் சிறிதாய் ஓர் விசேஷ
 வார் ஆலயம் கட்டி இவ்வருஷம் கும்பாபிஷேகஞ் செ
 ய்யப்பட்டவேண்டுமென்றுப் பழைய கோவில் ஸ்தலான
 ததைத் தக்க சிற்பாசாரிகளைக்கொண்டு கண்ணிபுத்
 தயின்னர் பெரியகோயிற்றிருப்பணி செய்யப்படவே
 ண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நி

யாவிலுள்ள பலதீவியங்கேதீசுவரர் கோயில் இப்புண்ணி
 யசிலர்கள் பாரிய திருப்பணிவேலைகளையெல்லாரு
 ய்தி முடித்திருக்கின்றனர் என்பது நாமெல்லாமறி
 விலையமே. இவ்வேலையில் பாடல்பெற்றள்ள ஸ்தல
 ள் திரிகோணமலை திருக்கேதீச்சரமாரிய இவ்விரை
 மே. இவற்றுள்முந்திய ஸ்தலத்திலிருந்த ஆலய எ
 னம் கடலால் கொள்ளப்பட்டி அழிந்தபோக எஞ்சி
 ருப்பது திருக்கேதீச்சரமே. இத்தீவியங்கேதீசுவரர்
 திருப்பணியேலையில், விடாமுயற்சியும் தருமாதேட்ட
 யும் பெரிதமுடைய இப்புண்ணியசிலர்கள் கையி
 டிருப்பதால் அது விரைவில் நிறைவேறுமென்பது நாம்
 சொல்லவேண்டியதில்லை. இவ்விலக்கைத்தீபத்தில் சை
 வசமயிகளாயுள்ள எமக்கெல்லாம் இத்திருப்பதியே பி
 கவிசேடமுடையதாதலினால் ஆங்காங்குள்ள எம்சமயி
 களெல்லாம் ஒருங்குசேர்த்து இச்சேட்டிப்பிள்ளைகளு
 க்கு உதவிபுரிந்து இத்திருப்பணியைமுற்றற்ச் செய்தல்
 பெறுதற்கரிய பெரும் புண்ணியமாகும்.

விவாகம்:—கந்தரோடை ஸ்ரீ. வேலுப்பிள்ளை முதலி
 யார் குமாரவேற்பிள்ளையுடைய சிரேஷ்ட புத்திரிக்கும்
 பிறந்திருக்கிறார் ஸ்ரீ. பொன்னம்பலயிள்ளையவர்க்குமும்
 சென்ற ௧௯-ம் தேதி விவாகம் வெகுசிறப்பாய் நடை
 பெற்றது. மணமன்றம் மணமாகும் சுவாழ்செய்தி
 நீடுழிவாழ எம்மென்றும் கிருணபரவிப்பாராக.

தானவரவு:—கண்டியையச்சரத்த கோணுவத்தை
 யென்னுமிடத்தில் ஓவசியராயிருக்கும் ஸ்ரீ சிதம்பர
 காதர் வேலுப்பிள்ளை என்பவர் தெல்லிப்பளைப் போத
 னைத்திலத்தியாசாலைத் தலைமைஉபாத்தியாயராயிருந்
 து காலஞ்சென்றுபோன தமது சகோதரம் ஸ்ரீ. சி
 ன்னத்தம்பி என்பவருக்கு செய்த அபரக்கிரகியியில்
 எமதுசபைக்கு ரூபா ௧ வரித்து அனுப்பியிருக்கின்றன
 ர். மேலும் ஸ்ரீ. கா. சின்னித்தம்பியவர்களுடைய அப
 ரக்கிரகியியிலும் எமது சபைக்கு வரித்துப்பெற்ற
 ரூபா ௧௫-ம் பெற்றும்.

மரணம்:—மெஸ் உஜூ-ருஸ் அவர்களுடைய பாரி
 யார் சென்ற ௧௧-ம் தேதியன்று தேவையோகமாயி
 னர். பிரசவகாலத்தி லுண்டாய கோயில் இவரது ம
 ரணத்திற்குக் காரணம். விவாகம் நடந்த ஒருவருஷ
 மாகுமுன் இவர் காலதாதுந் கைப்பட்டு மடிய நேரிட்
 டது பெருந் துக்கத்துக்கிடனே. சென்ற ௧௭-ம் தேதி
 எமது பழைய சைன்றர் சேர் உயில்லியம் தலைந
 மவர்களின் பாரியாரும், இரண்டாருகாள் காவின்
 மாயிருந்து இறந்தவிட்டனர்.

ஸ்ரீ. தில்லையம்பலமவர்களின் மாணம்:—சாழ்ப்பாண
 ம் கச்சேரி இரண்டாம் முதலியாராக இருந்த இவர் ௧
 சமென்னும் கோயில் பிடிக்கப்பட்டு நிறைவாகச் சி
 ரிதகாட்சினிமுன் காலஞ்சென்றுவிட்டனர். இவர்
 கன்னுத்திதுள்ள ஓர் கற்குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்.
 தமது உடமைகளை வெகு திறமையோடும் நடாத்தி
 வந்தவர்.

தலைமைச்சரக்குப் பரிசு:—இருபது வருஷத்திற்கு
 மேற்பட உத்தியோகம் நடத்தியிருக்கும் தலைமைச்ச
 ருக்கு இராணியின் வச்சிர ஜூபிலிக்கொண்டாட்டத்
 தன்று பட்டியல்கள் அளிக்கப்படுமென தோசிபதி
 யவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

தீவிபத்த:—பூகேரியிலுள்ள வித்தினேஸ்பார் ஆலய
 மொன்று அக்கோவில் சதோற்சவதினத்தில் தீப்பற்றி
 எரிந்ததொன்றாம்.

ஓர் பெருக்கொலை—மாத்தூற்றிலுள்ள மெஸ் தில
 சரத்தினமென்பவர் தமது வேலைக்காரன் ஏதோ குந்
 தற்குச் செய்ததின் கிமித்தம் அவனை வைத்து அடிக்க அவ
 ன் ஓர் கத்தியால் தன் எகமானைக் குத்தி உயிர்தற்
 க்கச் செய்தனாம். இக்கொலைபாததன் இப்பொ
 ழுது பொலிசர் காவலிலிருக்கின்றனாம்.

—இரத்தினபுரியிலிருந்து கொழும்பு
 க்குக் கோக்கமார்க்கோசப் பிரயாணஞ் செய்த
 ஓர் சின்னமாத, பிரசுவேனைப்பட்டு கோக்கிற்றுனே
 ஓர் மகவைப் பெற்றனவாம். இப்பெண் ஓர் அரசாட்
 சிவைத்தியர் மனைவி. இவரோடு உட்ப் பிரயாணஞ்
 செய்த இருசெட்டிப்பிள்ளைகள் அக்கோக்கச் சாரதி
 வண்டியிலிருந்தமிக் அடுத்த ஸ்தோனாக்கு உட்பு
 போகச் செய்த திரைகளை அவற்றுள் மறைவெய்து
 அவினாவாய் தமது அளவகனைச் செலுத்தி அவிர
 வலைக் கோச்சாபிசில் தரையையும் பிள்ளையையும் சேம
 மாய்ச் சேர்த்தனவாம்.

அமரிக் பிரசாதிபதியின் கருணை:—அமரிக் ஐக்
 கிய மாகாணங்களுக்குத் தற்போது பிரசாதிபதியாய்
 வந்த மெக்சிகன் அவர்களுடைய சினேகிதரும் மந்
 ரோரும் ௨௫000 டலர் செலவிட்டு ஓர்வித உத்தராத்
 தீர்மானித்தார்கள். அதையறிந்த பிரசாதிபதி, இவ்வி
 த என்னத்தை நீங்கள் கொண்டதே காமக்குச் சந்தோ
 ஷமாய்விட்டதென்றும், இவ்வளவு பெருந்தொகை
 யை அவ்வித வின்கசெலவில் விடாமல், ஆர்வீனியாவிலு
 மும் இந்தியாவிலும் பஞ்சத்தினுள் வருத்தம் ஏழை
 களுக்குக் கொடுப்பதே உத்தமமென்றும், அத்தொகை
 யில் பதினாயிரம் டலரை ஆர்வீனியாக்கும் மற்றதை
 இத்தேசச் சனங்களுக்குக் கொடுப்பதே தனக்குவி
 ருப்பமென்றும் எழுதினாராம். ச. னி.

இந்திய இலங்கைப் புலகைவீதி:—இராமானை
 யென்றழைக்கப்படும் மேட்டின்மேலாய் இந்தியாவோ
 டிலங்கையை இணைத்துப் புலகைவீதிபெருவதைப்
 பற்றித் கொழும்பு புதுச்சேவர்பத்திராதிபர் மெஸ். யோ
 ன் வெச்சுன் ஸ்தோம் வந்தகைக்கத்தின்முன் ஓர்
 பிரசாரணம் வாசிப்பர். மேற்குக் கரைநீளம் தீரொழு
 ம்பு சலாபம் புத்தனம் மன்னுமென்னுமிடங்களை இ
 னைத்து அயராதவி திறப்பதைப்பற்றி மிகுதியும் வா
 தாடுபவரிவரோதலின் இந்தியாவையும் இலங்கை
 யையும் இணைப்பதற்கு முன்னிதப்பவரிவரே.

பிறப்பு:—பிராஞ்சுதேசத்தில் பிறப்பு அகியில்லை,
 ஜெர்மனி, ஆஸ்திரேலியா, இந்தலி இத்தேசங்களில்
 ஆயிரத்து ௩௨ பிறப்பு. பிராஞ்சுமட்டும் ௧000-க்
 கு பிறப்பு உட. முந்தைய தேசங்களில் பிரஜைகள்

[illegible]

should be made entirely optional on the part of the students or their parents, and part of the exorbitant attention those languages at present receive, should be divided between a more thorough study of English literature and the general cultivation of the vernacular languages. We are not at one with those who consider that the study of the classics is an indispensable aid to the proper culture of the mind, and we think under the conditions existing in Ceylon it is even unsuitable for such purpose. The mind of the Ceylon boy is sufficiently cultivated by a study of English, which is a language as much foreign to him as Latin is to the English boy.

Our firm conviction is that the system of education adopted in Ceylon is not conceived so as to meet the wants of the general public, however well it may suit English and Burgher boys and a small section of the Singhelese and Tamils who have abjured their own languages. The acquisition of English is both necessary and useful, and we would insist on a high degree of proficiency in that subject; but to cram the intellect of our boys with Latin and Greek studies is absurd in an eminent degree.

We earnestly solicit the attention of the educational authorities to our recommendations. We are quite sure that, amongst other matters, the change we desire in the curriculum of the Royal College as to making Latin an optional subject, will recommend itself to its present Principal, who has already proved his interest in the promotion of sound education by requiring a higher standard of knowledge in English from school-boys generally.

Finally, we may remark that our views on this subject are, in general, keeping with those expressed by our retired and esteemed Paisne Justice, Mr. Clarence, in a lecture delivered at the Imperial Institute.

THE PROPOSED ABOLITION OF THE SCHOOL OF AGRICULTURE.

This school is a Government Institution intended to experiment and improve upon agriculture generally, and to instruct youths on the scientific cultivation of new agricultural products in this country, and disseminate information on agricultural subjects by means of its Magazine. Much of the progress of our country in the field of agriculture will cease with the abolition of this useful institution. It is not an institution from which the Government can expect a return, and solely exists for the benefit of the people.

The want of an institution of the kind in an agricultural country, where the people themselves are loth to making experiments of any kind, cannot be denied by any; and if the present one has not fully answered its purposes, the remedy lies not in pulling it down, but in supplying its defects. It is hoped that our paternal Government will decide against taking the threatened step.

NOTES & COMMENTS

Mr. H. H. Cameron—This gentleman, who was the District Judge of Jaffna for over a year and who acted as the Government Agent of the Northern Province for one month from the 8th Ultimo, left Jaffna on the 13th Instant to assume duties as acting District Judge of Kandy. There is little chance of Mr. Cameron reverting to his permanent appointment as District Judge of Jaffna, as by the time his acting term of office at Kandy expires, several changes will have occurred in the higher offices of the Civil Service, which may occasion his transfer to a higher appointment which he is justly entitled to. Mr. Cameron being familiar more with revenue work than judicial, it will very much conduce to his own interests and those of the public, if he is appointed to one of the Agencies. Though wanting in judicial experience, he made up for it by the extreme care he took in the investigation of a case. He had his heart in the work, and far from shirking a point which called for his decision, Mr. Cameron tried to understand all the aspects and bearings of a case not excluding its most unimportant details and remote side-issues, so that his proceedings were necessarily lengthy and protracted. In this respect, he was a decided improvement on one or two of his more brilliant predecessors, whose proceedings were characterized by indecent haste and scant courtesy to the Bar. Mr. Cameron's urbanity and polished manners made him much liked by the Bar and the public, and we can say without fear of contradiction that he was one of the most popular Judges that presided over the Jaffna Bench. In criminal cases he was more prone to acquit than convict. If he discovered any the slightest

discrepancy in the evidence for the Prosecution, he used to give the benefit of it to the accused.

The Central-Road Mail-Coach—The runners of this Mail-coach are not keeping to their engagements. The Jaffna mails generally arrive late. In Mr. Asaipillai's time we think the Coach-Service was much better managed. There were no delays except in the rainy season, and even then, not always. At this time of the year, Mr. Asaipillai's coach was always punctual to time. Those who desired the change will have to regret it now. Never before in the history of the Coach-Service had bullock-coaches been employed to carry mails between Jaffna and Elephant Pass, which Mr. Pate is now doing. We are amused to see that those who found fault with Mr. Asaipillai, in season and out of season, are holding their tongue in the face of the gross irregularities now existing. We refrained from advertizing to the subject hitherto in the hope that the present contractors will effect an improvement, but so far, we have waited in vain. We think that none but a plucky Jaffna man of the active and thrifty habits of Mr. Asaipillai can successfully cope with the work of the Coach-Service in the Tamil country North of Anuradhapura, at the present rate of contract. It is a circumstance to be noted that Mr. Asaipillai's private coach running along the same route as the mail-coach, arrives earlier than the latter does.

The State of Christianity—In the Apostolic Constitution of Pope Leo XIII dated 25th January 1897, His Holiness states "that almost every doctrine which Jesus Christ, the Saviour of mankind, has committed to the custody of His Church for the welfare of the human race is daily called into question and doubt." A contemporary could not bear to hear similar words from the lips of Swami Vivekananda. What has he now to say to the words of the venerable Pope? True the words of the Head of the Catholic Church have reference to the agnosticism, unbelief, and atheism that affect the West. We, however, go further and ask whether the teachings of Christ have any practical or permanent hold on the minds of even those who are said to believe in him, barring a few instances here and there. Christian Europe is now the laughing-stock of the world. Having gone through the alleged humane and Christian process of exterminating the aboriginal races of America and Australasia, the Christian nations of Europe have set their eyes on Africa, where the work of extermination is now in full swing. While Christian England even carried war into China to obtain access to her territories, she suffers her colony of Natal to mob and insult the British Indian subjects of Her Majesty and to pass penal laws having the effect of shutting them out altogether from the Colony. The Coloured Races Restriction Bill of Australia practically excluding even natives of India from that country, affords another instance of the inequality of the laws enacted by Imperial England. The bickerings and quarrels of the most warlike nations on the face of the earth over the Cretan question afford a very sad spectacle. If half-a-dozen individuals should shilly-shally and haggle over a matter in the fashion in which the Great Powers of Europe are doing and are accustomed to do, the former will be put down for liars and dishonest men. Why can't what is true of individuals be true of nations? The Rev. Dr. William R. Alger of Boston says "Our social environment, instead of being redeemed, instead of representing the archetype mind of God, the redemptive, is cosmic, and it is vain for us to go and preach Christianity when just as fast as we utter these precepts they are neutralized by the atmospheric environments in which they pass. The great anti-Christ of the world is the unchristian character and conduct of Christendom. All through Christendom we preach and profess one set of precepts and practise the opposite. We say, "Seek ye first the kingdom of heaven and its righteousness and all else shall be added unto you." We put the kingdom of heaven and its righteousness in the back ground and work like so many incarnate devils for every form of self-gratification." Indeed our experience of Christians in Ceylon is the same. No people are more actuated by considerations of caste, colour, or creed than they. Hindus should not establish schools or colleges, Hindus should not become leaders of society, Hindus should not attain to high offices. Colombo Christianity cannot brook the idea of a Hindu gentleman becoming a High Court Judge. In short, by all Non-Christians and the liberal-minded among Christians (of whom there are only a few) Christianity has come to be regarded as an organized hypocrisy preaching one thing and practising another. We are not concerned with

the truth or otherwise of the religion, which is a different thing, but its influence on Christians is practically almost nil.

LOCAL AND GENERAL.

Weather—The heat has been a little allayed by the blowing of the South-West monsoon though occasionally the monsoon ceases and the wind blows from all quarters of the compass. The weather is unsettled yet, and we think the regular monsoon will be ushered in with heavy rains.

Our paper—Owing to the Hindu New Year festivities, there was no issue of this paper on the 14th Instant.

The Hindu New Year—As usual, the Hindu New Year's day fell on the 12th Instant, which was observed with much *ecelat* by the Hindus of Jaffna. The Easter Holidays closely following the New Year's day, the Hindu clerks and officials of Jaffna have been given ample scope for the celebration of the New Year festivities.

The New Government Agent—Mr. F. C. Fisher, who has been appointed to act as Government Agent of the Northern Province in the room of Mr. Ievers, assumed duties on the 14th Instant. Mr. Fisher is not new to Jaffna, having been here in his younger days as Office Assistant to the Government Agent.

Mr. Haughton—The Acting District Judge of Jaffna appears to be the right man in the right place. Though he has not been here sufficiently long to enable us to form a proper judgment, from the little we have seen of him we are able to say that he reminds one of Mr. Conolly, one of the ablest and popular Judges that ever presided over the Jaffna District Court.

Marriage in high life—The marriage of Mr. V. S. Ponnaubalam, Proctor Jaffna with the eldest daughter of Mr. Velupillai Mudaliyar Coomaraswami of Kantharodai took place on the 19th Instant at the bride's residence. The friends and most of the relations of the parties attended the wedding and wished them health, wealth, long life, and prosperity. We tender our sincerest congratulations to the bride and bridegroom.

Lady Twynam—We regret to have to record the death, on the 17th Instant, of Lady Twynam the wife of Sir William C. Twynam K. C. M. G., the retired Government Agent of the Northern Province.

The late Mrs. G. W. Woodhouse—This lady, the wife of the popular Office Assistant to the Government Agent, Jaffna, and the eldest daughter of Dr. Dias, the retired Colonial Surgeon, breathed her last on the 11th Instant. The deceased was ailing from a complication of diseases which supervened on child-birth. She was married only about a year ago, and leaves behind an only daughter. We tender our heart-felt condolences to the bereaved husband.

Obituary—Mr. Tillaiyambalam of the local Kachcheri died of consumption, about a fortnight ago, at Chunnagam, his native place.

The Queen's Diamond Jubilee—A committee of leading residents and officials, with several Sub-Committees, has been formed in Colombo to arrange for the due celebration of her Majesty's Jubilee in Ceylon. It is said that the Government intend deputing Mr. Ramanathan to represent the Tamils of Ceylon at the celebration of Her Majesty's Jubilee in England. A better selection could not have been made. It is fitting that the gentleman, who, for several years represented the Tamils in the Legislative Council with conspicuous success and to the entire satisfaction of his constituents, should be selected to represent them at such an all-important function as that of the celebration of Her Majesty's Jubilee. If a second delegate is to be sent to represent the Tamils of the Island, we hope that the selection will be made from among the inhabitants of the Northern and Eastern Provinces. Colombo, which is not a Tamil District, should not have a monopoly of the Tamil representatives. We, however, think it is not necessary to send more than one Tamil gentleman from Ceylon at the public expense, in view of the fact that the Tamils are a well-known race having their head-quarters in Southern India, where they will have their full share of representation, while the Singhelese being a small community inhabiting only South Ceylon require a full quota of members to bring them into prominence.